

EXCLUSIEF

Rechercheurs met speurhonden en priekstokken op de plek waar het lichaam van Marlies werd aangetroffen.

Marlies van der Kouwe (24) werd vier weken geleden ontvoerd.

MARLIES PROOI op Bonaire

„Hij stond over haar heen. Ik hoorde haar drie keer gillen...”

door JOHN VAN DEN HEUVEL en BERT HUISJES

KRALENDIJK (Bonaire), zondag Bonaire werd gegeseld en iedereen bibberde. In geen jaren maakten de eilandbewoners zoveel natuurgeweld mee als afgelopen week. De toorn van de tropische orkaan Omar trof nog wel het meest de plek waar Marlies van der Kouwe de laatste uren met haar vrienden doorbracht. De zee beukte met huizenhoge golven in op Karel's Bar, tilde de pier op en smeede de brokstukken met razend geweld op de boulevard.

Wat rest is een ruïne. De palmbomen staan enkele dagen erna diep gebogen in de wind. Golven spuiten meters omhoog, langs de anders zo lieflijke kade van Kralendijk. Aan het herstel van de elektriciteit wordt weer gewerkt. Het vliegveldje is net open. Wat rest er nu nog van sporen in de grond, die naar de verdwenen Marlies van der Kouwe zouden kunnen leiden? De orkaan en hevige regen lijken nu echt alles te hebben uitgewist.

„Loop naar de hel!” klinkt het. Een opgestoken middelvinger is de reactie van Rayan Pieters, als hij donderdag tussen rechercheurs geboeid de auto uitstapt. Hij is zo weer vrij man, voorspelt hij. Maar terwijl de zon even later alweer als vanouds brandt op het gele kleine fort waar hij wordt voorgeleid, valt de beslissing anders uit. Rayan blijft vast voor 60 dagen. In het kleine politiebureau in Rincon, aan de andere kant van het eiland, gaan nog dezelfde middag de verhoren verder.

„Waar is die meisje, Rayan!” klinkt het. „Waar is die body van Marlies?” Zijn advocaat zit erbij. „Rayan hoeft he-le-maal niets te zeggen”, zegt zij. De avond erna staan de verslaggevers van deze krant bij een ondiep graf in de wijk Amboina. Het is een troosteloos zandpad, op vijf kilometer van waar ze verdwenen. Even ervoor hebben de verslaggevers gezien hoe de nicht van Rayan, Rayenne, met de politie rondreed. Bij haar zat Rayan in de auto toen hij in september werd gearresteerd. Rechercheurs met speurhonden en priekstokken kijken bedrukt. Het wachten is op nader onderzoek. Het wachten is op de bevestiging dat het lichaam van Marlies van der Kouwe is. Het hoofd is van de romp gescheiden geraakt. Er liggen persoonlijke spullen in het graf, zoals twee pinpassen en een teenslipper.

Lege handen

Vier weken na de verdwijning van de nieuwe assistente in Apotheek Botica Bonairu, leek de politie nog steeds met lege handen te staan. In het Plaza Hotel wachtte de familie van Marlies lange, bang dagen. Bij elke zoek- of graafac-

tie is het dezelfde boodschap die de familierechercheurs overbrengen. Nee, niets gevonden. Om de paar dagen spreken de ouders en andere ingevlogen familieleden met de officier van justitie David van Delft en korpschef John Schagen. Ze doen alles wat mogelijk is, zeggen zij.

Vier arrestaties is de politie inmiddels verder. Rayan Pieters was de eerste die werd opgepakt, al op de donderdag na haar verdwijning. Verder werd zijn 19-jarige vriend

Siegmar Marchena, alias Kucho, gearresteerd. Daarna werd zijn broer Vincent 'opgehaald', alsook de stiefvader van zijn vriendin, Jamie Richardson. De laatste twee zijn weer vrij.

Kucho wordt ervan verdacht een auto te hebben schoongemaakt, waarmee het lichaam van Marlies mogelijk werd veroerd. Vincent laat het aanhoudingsbevel zien, waarop staat dat hij moet worden gearresteerd op „verdende van vrijheidsberoving”. „Ik ben al na een paar dagen weer vrijgelaten. Ik heb er niks mee te maken. Ik werkte die nacht gewoon, als bewaker bij het pompstation. Dat is duidelijk geworden.”

Samen met de moeder van hoofdverdachte Rayan wijst hij de die piepkleine ouderlijke woning een zitplaats aan. In het kamertje, met voetbal op de televisie en veel foto's van kinderen en kleinkinderen aan de wand, willen ze best over de zaak praten. Eerder verklaarden ze dat ze geloven in de onschuld van Rayan. Een dag voordat het lichaam van Marlies is gevonden, is de stemming veranderd. „Ik denk dat hij het niet heeft gedaan”, zegt zijn moeder nog wel wanhopig. „Maar ik weet het ook niet meer echt zeker”, voegt ze eraan toe.

Zijn broer: „Hij is eerder opgepakt voor gijzeling en verkrachting. Maar die zaak lag ingewikkeld. Ik denk wel dat er toen tussen hen iets is misgegaan. Hij is misschien brutaal en agressief geweest, een beetje hardhandig bij de seks.” Beiden weten het nu niet meer. „Ik heb hem twee weken geleden voor het laatst gezien”, zegt zijn moeder. „Hij heeft de zondag nadat dat meisje verdween in mijn auto gereden. Tussen 12.00 en 18.30 was hij ermee weg, dat heb ik de politie ook

gezegd. De auto is in beslag genomen.” Ach, zegt ze. „Hij was altijd een leuk joch.” Ze toont jeugdfoto's van Rayan. Eentje op schoot bij zijn oma, eentje van zijn communie. „Een drukke, maar lieve jongen. Pas op zijn veertiende ging hij spijbelen en later kwam hij in contact met justitie. Maar zolang er geen bewijs is... No body, no case, zeggen ze toch?”

Rayan had tot aan zijn aanhouding een vriendin, Shanti. Maar die liefde is nu bekoeld, en zij verstrekte de politie belangrijke informatie. Zij woont in de buurt Terra Korra, waar haar moeder met krullers in het haar vertelt over haar dochter. „Shanti ging de zaterdagavond van de verdwijning bij Rayan slapen, die bij zijn nicht woont. Ze was daar om tien uur, maar Rayan wilde nog wat gaan drinken bij Karel's in Kralendijk.” Ze schudt haar hoofd: „Pas na zijn aanhouding hoorde ik van zijn verleden... Hij mag mijn dochter nooit meer zien.”

Rayan kwam die avond pas diep in de nacht thuis. Zijn kleren zaten tot aan zijn knieën onder de modder. „Ik ben gevallen met scooter, zei hij”, verklaart de moeder van Shanti, Helene. „We hadden hem nooit eerder met een scooter gezien. Hij kwam altijd met de auto van zijn moeder.” Op dinsdag werd bekend dat een meisje was ontvoerd. „Die donderdag werd hij ineens opgepakt. Ik heb Shanti gevraagd: hoe is die Rayan van jou? Nou gewoon, zei ze. Alleen als hij Johnny Walker black label drinkt is hij anders. Dan is hij heel brutaal en seksueel agressief naar andere vrouwen. Dan had zij hem niet in de hand. Mijn dochter is er stuk van. Mama, zegt ze, als hij het heeft gedaan, waarom dan? Ik lag in zijn bed op hem te wachten. Hij had mij toch?”

Verrassing

De arrestatie van de stiefvader van Shanti, Jamie Richardson, was een grotere verrassing. Voor de politie een logische stap. Beiden waren samen bij Karel's, op de avond dat Marlies verdween. „Jamie zou bij Karel's wat drinken”, zegt Helen. „Rayan kwam hem achteroprijden met zijn zwarte scooter en Jamie mocht achterop. Die avond zijn ze een hele tijd samen geweest bij Karel's”, zegt Helene. „Dat heeft hij ook bij de politie verklaard.” Wat daarop volgde had de grote interesse van de politie. „Om tien minuten over één was Rayan ineens weg. Zonder ook maar iets te zeggen”, zegt Helene. „Dat vond Jamie vreemd. Hij heeft daar met twee uitsmijters nog over staan praten. Om tien voor drie heeft hij hem zelfs nog gebeld. De telefoon van Rayan ging wel over, maar hij nam hem niet op. Toen is Jamie alleen naar huis gekomen.” Jamie werd vrijdag vrijgelaten. Het vertrek van Rayan, zo ver-

Een foto uit het familiealbum. Rayan Pieters als kleine jongen, op schoot bij oma.

klarde Jamie Richardson, viel precies samen met het vertrek van Marlies van der Kouwe. In een donker steegje bij het politiebureau vult een van de zestig rechercheurs donderdagavond het verhaal aan. Op vijf bewakingscamera's bij Karel's is vastgelegd dat Rayan ook echt contact had met Marlies. Hij kwam naar haar toe en probeerde op macho wijze indruk op haar te maken. Rayan dronk, ook volgens Jamie, die avond een hoop. Vele glazen met black label-whisky. Afgaande op de beelden, moest Marlies niets van Rayan hebben. In plaats daarvan stapte zij even na een op de fiets, om de kustweg te volgen naar haar appartementje. Ze was bijna thuis, toen ze tegenover het Water en Elektriciteitsbedrijf (WEB) van haar fiets werd getrokken.

In God We Trust staat op het hek bij de familie Cecilia. Bij het hek zegt mevrouw Johanet dat de politie afgelopen weken telkens weer terugkwam. „Steeds weer vragen ze hetzelfde. Mijn man kan er niet meer van slapen, hij ziet de beelden steeds weer voor zich. Hij heeft het er heel zwaar mee.” Johanet is de echtgenote van Piero Cecilia, een operator bij WEB. Hij zag Marlies voor het laatst, samen met twee van zijn collega's. Johanet: „Mijn man heeft toen de politie gewaarschuwd, maar toen namen ze hem niet serieus.”

Piero Cecilia heeft opnieuw nachtdienst, als hij donderdagnacht met een poetsdoek in zijn zak naar de receptie komt. Eigenlijk wil hij niet praten, maar het verhaal zit hem hoog. „Het meisje had misschien nog geleefd, als er direct was ingegrepen”, zegt hij. Het bedrijf is omgeven met een groot hek, hij wijst waar hij stond, bij een container. „Ik zag haar fietsen en de

Gruwelijke vondst maakt ergste scenario waarheid

NA DE ontvoering van de 24-jarige Marlies van der Kouwe, vandaag precies vier weken geleden, werd het geleidelijk aan stil. Tot vrijdagavond (lokale tijd), toen het onderzoeksteam het lichaam

van Marlies terugvond in het struikgewas. Afgelopen weken boekte de recherche namelijk juist grote vooruitgang, zo blijkt uit onderzoek van De Telegraaf. Tot op het uur wist de politie de

gangen van hoofdverdachte Rayan Pieters vast te leggen. Zijn nicht wees vrijdagavond het lichaam aan, zo zagen verslaggevers van deze krant. „No body, no case”, zei Rayans moeder deze week nog. Maar dat hij de Nederlandse Marlies heeft vermoord en daarna in een ondiep graf dumpte, lijkt nu wel zeker.

JOHN V/D HEUVEL

De trieste waarheid

Soms is mijn werk niet leuk. Op het moment dat ik deze column tik, ben ik net terug van de plek waar Marlies van der Kouwe werd gevonden. Op hooguit vijftien meter afstand keek ik samen met Telegraafcollega Bert Huisjes naar rechercheurs die zwigend de stoffelijke resten van Marlies veilig stelden voor verder onderzoek. Op deze desolate plek tussen metershoge cactussen hoopte de moordenaar van Marlies kennelijk definitief van zijn weerloze slachtoffer af te komen. Dat dit niet is gebeurd is vooral te danken aan het rechercheerteam, dat onder leiding van korpschef John Schagen vier weken lang onvermoeibaar werkte aan het oplossen van de zaak.

Hart en ziel

De afgelopen dagen zag ik met eigen ogen hoe rechercheurs in de tropische hitte op de meest onherbergame plekken van het Bonaire aan het zoeken waren naar Marlies. Ruim zestig Nederlandse en Antilliaanse politiemensen zetten zich met hart en ziel in om duidelijkheid over het lot van de jonge Nederlandse stagiaire te krijgen. Want dat was voor het politieteam prioriteit nummer 1; Marlies moest worden teruggevonden. De gedachte dat de tijdelijk op Bonaire verblijvende ouders van Marlies zonder duidelijkheid terug zouden moeten naar Nederland, was voor het rechercheerteam onverdraaglijk. Daarom werden kosten noch moeite gespaard om de zaak op te lossen. Niet alleen binnen- en buitenlandse politie-experts werden naar Bonaire overgevlogen, ook speciale speurhonden en vliegtuigen met geavanceerde zoekapparatuur verleenden assistentie.

Dat doorzettingsvermogen van politie én openbaar ministerie werd vrijdagavond beloofd. In de eerste week na de verdwijning kreeg de politie op Bonaire veel kritiek. De ernst van de situatie werd te laat onderkend en het leek er aanvankelijk op dat met oogkleppen op werd gerechercheerd. Maar voor die valse start hebben korpschef John Schagen en zijn team zich meer dan uitstekend geverend. Iedere bij het onderzoek betrokken opsporingsambtenaar verdient een groot compliment. Natuurlijk moet er de komende dagen nog veel werk worden gedaan om ervoor te zorgen dat de dader voor dit afschuwelijke misdrijf wordt gestraft. Maar veel belangrijker is dat de ouders, verdere familie en vrienden nu duidelijkheid hebben over wat er met Marlies is gebeurd. Hoe triest die waarheid ook is.

Rayan Pieters werd in de nachtelijke uren met een militaire vliegtuig afgevoerd van Bonaire. Terug naar Curaçao, waar hij drie maanden geleden vrijkwam voor gijzeling en verkrachting. Rayan ontkennt, maar ook dat lijkt een kwestie van tijd.

Reacties of tips? Mail naar: jvdheuvel@telegraaf.nl

Rayan Pieters ontkennt elke betrokkenheid bij de moord op Marlies van der Kouwe. Inmiddels is hij van Bonaire naar Curaçao gevlogen, waar hij drie maanden geleden vrijkwam voor gijzeling en verkrachting.

FOTO'S: UMPI WELVAART

man met een zwarte scooter haar eraf trekken. Hij stond over haar heen. Ik hoorde haar drie keer gillen, heel gedempt: Aaaa! Ik heb direct mijn collega's erbij geroepen. Dit was niet normaal.”

Met zijn drieën - met zijn collega's Chacho Tillman en Charles Chamok - renden ze naar het hek, en schreeuwden ze tegen de man. „Hij droeg een donkere jas, maar er was niet veel licht. Ik heb meteen mijn portofoon gepakt, en de centrale oproepen me direct met de politie door te verbinden.” Achteraf was dat precies om 01.25 uur. „Het meisje hing helemaal slap, met haar lange blonde haar opzij. Hij hield haar voor zich vast op de scooter, en reed met hoge snelheid

weg. Kijk, daar de heuvel op. De politie kwam pas na 20 minuten, maar had geen interesse. Zij hebben de fiets aan de kant gelegd. Ze vonden het niet vreemd.”

„Elke avond als ik hier sta, hoor ik in gedachten weer haar stem...” zegt Piero. „Pas dagen later zijn ze gaan zoeken. Toen hebben ze ook met een vloeistof op de weg gespoten, of er bloedsporen waren.”

Een foto van Rayan Pieters is hem niet getoond door de politie. „We konden het gezicht van die man ook niet goed zien. Hij stond voorover over Marlies heen gebogen.”

De politie vond niet alleen uit dat Rayan een ontmoeting had met Marlies en tegelijk met haar vertrok, er waren nog meer getuigenverklaringen. Langs de kustweg zag een twee vrouwen dat Marlies langs fietste, terwijl een scooter op enige afstand volgde. Ook is er nog een verklaring van ene Peki, een verslaafde die vaak blouwt voor zijn huisje, over later op die avond. Hij zegt dat hij Rayan kent, en met een meisje voor op de scooter de berg zag oprijden. Zij hing slap, zei ook hij.

Achterstand

De trage start van het onderzoek zette de politie fors op achterstand. De kleren die Rayan die avond droeg waren al door zijn vriendin Shanti gewassen, toen hij werd aangehouden. Ze werden nog wel in beslag genomen. Volgens de moeder en broer van Rayan is dat

ook gebeurd met kleren in het ouderlijk huis. „Maar ze hebben nog veel meer meegenomen”, zegt zijn moeder. „Ook een machete.” Vincent: „En een schop, twee dingen om onkruid mee weg te hakken, en zelfs een zaag die in de kast lag.”

Voor de politie zijn vooral de telefoongegevens van Rayan cruciaal. Toen zijn telefoon tegen drie uur werd aangestraald door de telefoon van Jamie, stond deze aan, waardoor een locatie bekend is. No body, no case - het was wekenlang een huiveringwekkend scenario. „Het terugvinden van Marlies is onze grootste prioriteit, ook voor de familie”, zei officier van justitie David van Delft donderdag nog. Toch wil het toeval wel, beaamt hij, dat hij als eerste een moord veroorzaakte kreeg zonder lijk. Hij was aanklager in de zaak tegen de Bende van Venlo waarbij Frenky P. en Sanny P. werden veroordeeld voor zeven moorden. „Ooit het proces van de eeuw”, zegt hij. „Drie van de lichamen zijn nooit teruggevonden. Het kan wel.”

Dankzij enkele tegensprekers in het politieteam was Rayan overigens tot het laatste moment niet het enige scenario, er zouden er zelfs vier zijn. „Maar de lijn-Rayan is wel waar alle tactische energie op is gericht. De rest is even geparkeerd”, zei Van Delft.

Nog dezelfde avond namen donder en bliksem opnieuw bezit van het eiland. Tegen dat decor werd het ruim van de KLM-vlucht KL753 geopend, om een macabere vracht uit te laden. In zware regen gleed rond drie uur 's nachts een lijk om laag uit het vliegtuig. Een bestelling op verzoek van onderzoekers van het Nederlands Forensisch Instituut.

Een dag later is de luchtdichte kist al nodig. Bij het graf van Marlies van der Kouwe in Amboina worden voorzichtig haar lichaamsdelen uit de bruine modder gehaald en beetje bij beetje erin gelegd. Marlies had een droom op het eiland te werken, waar ze ooit als peuter haar eerste stapjes had gezet, schreven haar ouders vorige week. Zij weten nu zeker wat zij toen al voelden. „Het mocht maar drie weken duren.”

Rayan Pieters werd in de nachtelijke uren met een militaire vliegtuig afgevoerd van Bonaire. Terug naar Curaçao, waar hij drie maanden geleden vrijkwam voor gijzeling en verkrachting. Rayan ontkennt, maar ook dat lijkt een kwestie van tijd.

„Het meisje had misschien nog geleefd, als er direct was ingegrepen”